

Kanaán

A.M. Cocagnac

1. Jak zdlou - ha - vě se vle - kly dny a ob - zor zdál se
 ne - ko - neč - ný, jen z dál - ky by - lo sly - šet hlas, jenž ú - na -
 - vou se so - tva třás' : Ó, my - sle - te na Ka - na - án, kdo jste
 ze - mi
 ces - tou u - na - ve - ni Ó, dá - vných na - dě - jí.

2. Tam v poušti pátil slunce žár, / že zástup žíznil, nemohl dál, /
 pak místo spánku v noci mráz / a ráno kdosi zpíval zas: *Rfr.*

3. Pak přišla vláha, přišel stín, / lid zapomínal na bolesti, /
 křik s jástotem se rozléhal, / hlas Mojžíšův v něm zanikal. *Rfr.*

4. A národ prošel pustinu, / tam žíznil, bloudil, nezahynul, /
 však přesto přišel do země / v té písni dávno slíbené. *Rfr.*